

# אנקונדס אנטוכן

## זהובה: אנטוכן

### תיאור:

ומגיעים בדרך כלל לאורך ממוצע נחשים בוגרים ממין זה קצרים יותר מאנקונדה כהה של 3-3.7 מ'. אורכם המרבי קרוב לוודאי ארוך עוד יותר כאשר הנקבות גדולות מזו הזכרים. עורם בצבע זהוב, זהוב-בז' או ירוק-זהוב עם סדרת כתמים בצורת אוכף בצבע שחור או חום כהה.

### הפוצה ומקום מחייה:

ובצפון- ופרגוואי בדרום ברזיל, במורה בוליביה: מין זה מצוי במרכז דרום אמריקה מזרח ארגנטינה.

בעלי זרימה איטית ונחרות וمعدיפים אזורי ביצות נחשים ממין זה הם שוכני מיים.

## תזונה:

לטאות, קטנים מקיימים, מצבים, מדגים, האנקונדה הצעובה ניזונה מעופות מים  
קטנים ואף מיונקים ביצי עופות.



© CanStockPhoto.com - csp45491526

# אריה אסיאתי: אלע אוּלָן

## תפוצת המין:

מספר האריות האסייתים החיים בטבע משוער בכ-523 פרטים החיים בפארך הלאומי במדינת MADEHIA ועדי פרטים בפארך פאלפור-קונו [2] במדינת גוג'אראט יער גיר הגדולים בשמורה כגון: ביער גיר ניזון האריה האסיאתי מפרסתנים. שבהוודו פרדש עוד מספר מיני אנטילופות. בשמורת הטבע יעד חזיר הבר, אייל הסمبر, האיל הנקוד נעלמו גיר האריות האסייתים הם טורפי העל וחסרי אויבים טבעיות (הטיגריסים משמורה זו). רוב מוחלט של אוכלוסיית האריות האסייתים היה על שטח של כ-1,412 ק"מ. שטחת הטבע יעד גיר קרובה לאזורים המושבבים בידי האדם, עובדה זו גורמת לעימותים רבים בין האדם לארייה.

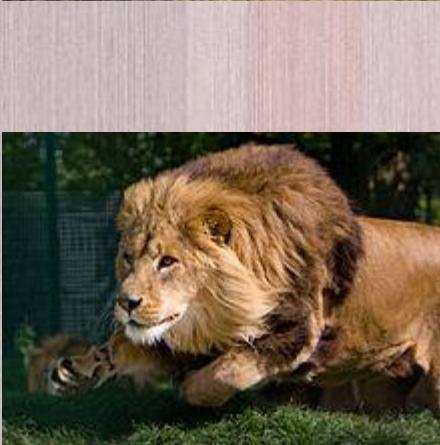
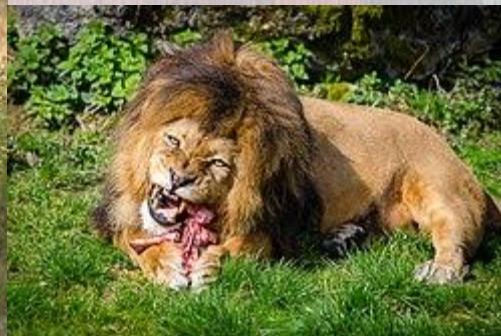
מהויה חלק מאוצר תפוצת האריה האסיאתי ההיסטורי. עד המאה ה-ארץ ישראל היו האריות האסייתים בארץ אך הם נכחדו עקב הציד שהונח בהם או המאה ה-12-13 שהגיע בתקופה זו ארצها. בישראל נמצאו עדויות לאוכלוסייה גדולה על ידי הצלבנים בארץ ישראל ניזון האריה מפרסתנים גדולים כגון: של אריות שחיה באזור אשקלון ועוד. האריה בארץ היה נפוץ הערוד, הפרא הסורי, צבי מצוי, הרام הערבי ובסביבות ההרמן בשומרון, יהודה, בנגב.

## מאפיינים פיזיים ומרה:

באופן חוטי ישנים הבדלים מינוריים בין תת-המינים השונים המשמשים לרוב בצבא אורכה והשיכות הגנטית. משקלם של זכרים האריה האסיאתי הוא כ-150–250 ק"ג ואילו משקל הנקבות הוא כ-120–182 ק"ג. אורך הגוף של האריהذكر הוא כ-2.5–1.7 מטרים ואילו אורך גופן של הנקבות הוא כ-1.4–1.75 מטר. גובה האריה הוא כ-75–105 ס"מ. צבע פרות האריה האסיאתי היא כהה באופן ייחודי לתת-המינים האפריקאים.

## **שימור:**

אוכלוסיית האריות האסייתים היא אחת ההצלחות של שימור תת-מינים בסכנת הכחדה נאמד מסוף האריות 1907 וודאית, אוכלוסייה זו גדלה מאוד ברבות השנים. בשנות האוכולוסייה נאמדה בכ- 411 פרטיהם 2010 האריות הפראים בכ-13 פרטיהם ובשנת מאז מסוף האריות עולה בהתמדה, ובמספרה שנערכה במאי 2015 באזור הפארק הלאומי אוכולוסייה האריות שוערה ב- 523 פרטיהם, הכולל: 109 במדינת גוג'ראט יער גיר למורות זאת עקב רביית שארם [2][3]. זכרים בוגרים, 201 נקבות בוגרות ו- 213 גורים בין האריות ישנה קרבה גנטית גדולה מאוד שמסכנת את האוכלוסייה ששרצה. כדי למנוע את הכחדת האוכלוסייה ששרצה ביער גיר העתיקו מספר פרטיהם לשמורה נוספת במרכזו הודי. בארגון גני החיות האירופאים הרבעת האריות האסייתים היא אחד מפרויקטים רבים ומוצלחים שדוגל בהם הארגון.



# דוביים: תפקידם

## מאפייניהם פיזיים ו davranışיים

קצר, וכן חוש ריח חד במיוחד, שנאמד בפי כמה מאות לכל מיני הדוביים בעולם יש זנב בכל אחת, לדוביים חמיישה טפרים. [דרוש מקור] הרגיש ביותר מחוש הריח של הכלב צפופה וסבוכה. מצמד כפות הרגליים שלהם. בנוסף, הם בעלי פרווה.

גוףם של הדוביים גדול, וגפיהם חזקות מאוד. הם מסוגלים לעמוד על שתי רגלייהם האחוריות. כפות רגליים רחבות, חרוטומם מוארך, אוזניהם קצרות ומעוגלות. לסתות הדוב חזקות, כאשר הדוב משתמש בהן נסגרות בחזקה. טופריהם משמשים לתלייה, להפירה ולתפיסה. הדוביים השחורים נמצאו כבעלי כושר ראיית צבעים, ונראה שגם לדוביים אחרים יש יכולת זו.

הDOB משתנה, והוא נע בין 32 ל-42. שני הדוב אין מותאמות להריגת מספר שני. למשל, ניביהם של מרבית חברי סדרת הטורפים ארוכים, הטרף, בשונה משינוי ההתולאים ומהודדים, ומשמשים בין היתר להריגת טרפם. עם זאת, ניבי הדוביים קטנים יחסית, ומשמשים באופן טיפוסי להגנה או לשימושים אחרים. שנייהם הטוחנות רחבות ושטוחות, ומשמשות לкриעתו ולתחינתו של מזון צמחי לחתיכות קטנות הנינטות לעיכול.

לDOB ארבע גפיים, אשר בסוף כלן נמצאים חמיישה טפרים ארוכים וחדים. כפות רגליים לרוחה, חפירת וכוראות אלו עשויה לשמש לטיפוס על עצים, לפתיחה קני טרמייטים מאורות, תפיסת טרפ, והגנה עצמית. יצוין כי לא כל מיני הדוביים יכולים לבצע את כל הפעולות המוצרכות. בזמן שרוב הטורפים נוטים לcliffe על בהונותיהם בדרך שמאכירה את בזמן תנועה, כובד משקלו. מהירותם, הדוביים הולכים על כפות רגליים, בדומה לאדם של הדוב מוטל על רגליו. עקיביו נוגעים בקרקע. ידו של הדוב משמשות לרוב לאיזון. מהירותם של דוביים קטנה יחסית לטורפים אחרים, אולם בזמן ריצה הוא יכול להגיע למהירות של 50 קמ"ש לערך.

פרונות הדוב צפופה, ארוכה וסבוכה. צבע הפרווה משתנה בהתאם למין הדוב, אך הצבעים בנוסף, צבעם של הדוביים עשוי להשתנות בין. וחותם זהוב, קרם, לבן, הנקוצים הם שחורים עשויי להיות שחור, חום, חום, פרטיה המין עצמו. כך, לדוגמה, הדוב השחור האמריקני

הם, או דוב המשקפיים אדמדם או שחור כחלחל. מספר מיני דוביים, כמו הדוב המלאי בעלי פרווה בהירה יחסית בחזה וסימנים על הפנים

(הבדלים בין הזוויגים) דויהצורתיות הזוויגית. הדוביים גדולים יותר מהנקבות זכרים משתנים בהתאם למין, אולם היא גדלה אצל המינים הגדולים יותר. כך, זכר דוב קוטב גדול יכול להיות בעל מסה הגודלה פי שניים מהנקבה, ואילו מסתם של הזוויגים במינים של הדוביים נעה בין 25 ל-40 שנות, אולם חוחלת חייםם. קטנים יותר דומה הרבה יותר היא גבואה יותר. הם מסוגלים לרוין ולשחות היטב בשבי.

## התקופה:

למעט אמהות וגוריין ובמהלך עונת הרבייה. דוביים מתקבים, הדוביים חיים לרוב בגוף דוביים בקבוצות קטנות וזרמיות רק כאשר המזון מרוכז באוזר קטן כאשר הדגים, מתקבים באותו אזור בעונת נדידת דגי הסלמון באൾסקה חומיים שוחים במעלה הנהר על מנת להגיע לאזור הטלת הביצים. דוביים אחרים חיים בגוף, אולם קיימים קשרים חברתיים רופפים. זכר ונקבה יכולים להיות במרחבים חופפים, כאשר כל זוג דואג לדוביים בני זוויגו לא יפלשו לתוך תחום תפוצתו. דוביים זכרים צעירים בדרך כלל עוזבים את אם והם בשטחים אחרים, בעוד הנקבות הצעירות היוותו לעתים קרובות בתחום שהופף בחלוקת שטח המחייה של אמותיהן.

דוביים תרים אחר מזון בטריטוריות רחבות ידיים, ומתעדים בזיכרונו בזיכרונו את פני השטח שבו הם תרים. הדוב משתמש בזיכרון המצוין כדי להגיע למקום שב עבר מצא בו שפע מזון. לשם תפיסת טרפם. היחידים היוצאים מכלל זה מרבית הדוביים מסוגלים לטפס על עצים הם דובי הקוטב וזכרים גדולים במיוחד של הדוב החום, שמשקלם הרב מביא עלייהם בטיפוס על העצים.

מסוכנים, כמו מהמין הגדיים במשפחה הדוביים, כמו דוב הקוטב ודוב הגרייזולי לאדם, במיוחד באזוריים בהם התרגלו לנוכחות האדם. עם זאת, על פי רוב הדוב הוא בעל שקל להפחידו. ובכל זאת, הדוב עלול לתקוף באוצריות את מי שישcn את חיים ביבישן. גורייו

## רבייה:

תקופת הרבייה של הדוביים היא קצרה מאוד. דוביים מתרבים לרוב לאחר תקופה אינטגרורים נולדים חסרי שיניים, עיוורים וחסרי שיער. נקבת פועלות, כמו תרדמת החורף הדוב החום מלילית בין גור אחד לשולשה גורים בכל המלטה, שבדרך כלל נשארים עם אםם למשך שתי עונות מלאות. הגורים ניזונים מחלב אם עד שהם עוזבים אותה, אולם ככל שהם גדלים כך קטנה תדריות ההנקה, והם מתחילה למדוד לצד אחד עם אםם. הם יישארו בקרבתה במשך שלוש שנים לערך ועד אז הם לומדים איך לצוד ולמצוא לעצמם מחסה ועוד שהוא תיכנס למחוזר ייחום חדש. הדוביים מגיעים לבגרות מינית בגיל חמיש עד שבע שנים.

## הדוב והאדם:

למרות גודלו של הדוב, הוא מסוגל לנوع במעבה העיר והשדות ללא השמעת רוש רב. הדוב נמנע מליקור קשר עם האדם, והוא בדרך כלל ערני לנוכחותו של האדם לפני שהוא מודיע לכך שקיים דוב בסביבתו. לעיתים רחוקות בלבד נתקלים בדוב. כאשר מ学生们 דובים, הדבר עלול להפיג את ביישנותם, עימות בין האדם לדוב יכול לקרות כאשר האדם . ובכך לסכן את חייו האדם מהו אiom לגורי הדוב, לדוב עצמו או למזונו. למעשה, בזמן מפגש עם דוב יש לנוקוט במספר צעדים, כמו הליכה איתית לאחור. מטיילים בשמורות מתבקשים לשמר את מזונם במכלים אוטומטים היטב, כדי שהדובים לא טבעו יריחו את המזון ויגיעו למקום. אמצעייעיל להtagונן נגד דובים הוא תרסיס מיוחד נגד דוביים, שאפקטיבי מאוד כלפי כל דוב, בשל הרגשות הרבה של אף של הדוב.

מאז ומתמיד ניצוד הדוב על ידי האדם, בשל פרותו ו בשל שימושו הרבם ביניהם ריקוד, איגרוף ורכיבה על אופניים. הדוב הוא אחד מבני, כחית קרקע האהודים ביותר בגני החיות החיים.

בגלל כוחו הרב והיותו טורף-על בתרבויות האנושית הדוב מהו סמל לכוח קוריים על שם דוביים, בהם דchapoor די-9 מספר רכבי הנדסה קרבית דובי" בזכות עצמותו הרבה, וטנק הנדסה " המכונה בצה"ל משוריין. "גריזלי" המכונה אמריקני

ועמים ובני מלוכה רבים אימצו אותו, אצל עמים עתיקים שמש הדוב כאל כסמלם

- קרוי על שם הדוביים שלה ודוב מופיע בסמלה בשוויץ העיר ברן.
- בסמל . ומדריד ושל הערים ברלין הדוב החום הוא סמלם הלאומי של פינלנד
- של מדריד הוא נראה שעון על עץ תות וכך גם בסמלה של קבוצת הcadorgal atlantic מדריד.
- בעקבות המרכז . הוא דב מאולף שבבלארוס סמלה של העיר סמרגון.
- הגadol לאילוף הדוביים שהיא שם במאה ה-17
- ניו, של לואיזיאנה הוא החיה הלאומית הדוב השחור האמריקני.
- ומערב וירג'יניה מקסיקו
- ומונטנה הוא החיה הלאומית של קליפורניה דוב גריזלי.

## הדוב בארץ ישראל:

דוב חום סורי חלק מתחום תפוצתו של הדוב וכי בה התקה המין בעבר הייתה ארץ ישראל מצרי עתיק שנמצא בקבריו של אחד השרים, המתאר הבאת מס דוב סורי נראה בתמוניה שטופב את מ-רת'נו לפרטה . עדויות על דוביים בארץ ישראל ניתן למצוא כבר בתנ"ך

הביטוי "בדב שפول בשׁקה" (שמואל ב', יז, ח) הבא להציג את פראיות הדב ובמיוחד הדב מוצג כנסק يوم הדין של הנביא במלעגיו. בשעת צערו. בסיפור אלישע והדובים דוד הצעיר מזכיר לשאול את יכולותיו הטרומיות כשקטל דוב ואРИה: "אם אתה-הָאָרִי גם-העדויות. הָדָב, הַפְּה עֲבֹךְ". הדוב הצלילה לשroud בארץ ישראל עד תחילת המאה ה-20 האחרונות המאושרות אודות הימצאות הדוב בארץ הוא של החוקרים הנרי בייקר, והגולם בית שאן, טריסטרם דיווח על דוביים בגיא ליד טבריה. וארכנט שמיין טריסטרם, בשנת 1911 ושמיין ראה ככל הנראה את הפרט האחרון בדורות הר חרמון.







# זאב הרוי הרוקי צפוני: ואדר זון, וו.זון, אגן.

## תיאור:

הת-מין זה שוקל בדרך כלל 32-68 קילוגרם לערד, וגובהו נע בין 60 ל-80 סנטימטרים, מה שהופך אותו לאחד המינים הגדולים ביותר של הזאב האפור. להיה זו צבע פרווה עם פרווה הצלולת יותר צבע לבן, זאב הרוי הרוקי דרומי, בהיר יותר מאשר הדרומי ופחות צבע שחור.

## הרגלי תזונה:

מהרי הרוקי, איילים איילים, זאב הרוי צפון רוקי ניזון בעיקר מציד ביונקים אמריקאים עם זאת, הזאב אויר לעיתים גם לבני. ובונקים קנדים, מהמין אייל פרדי שחור-זנב חיים אחרים, אם הסיכוי לצוד אותם גבוה.

הגוף שלו, זאב צפון הרוי הרוקי אוכל מדי יום בשר מהוות כ-10%-21% ממסת למרות שהוא מקרים מותעים של פרט שאכל עד 37% מסת גופו. עם זאת, כאשר הטרף לא מצוי בשפע, הזאים מסוגלים לשרוד במשך תקופות זמן ארוכות, באכילת בזמניהם של מחסור חמור מזון, מתרחש, אך רק, קניבלאזם. כמויות מזון קטנות למדי אשר מדובר בזאב פצע או חלש בלהקה.

## היסטוריה:

הפעם הראשונה בה תועד פרט של זאב צפון הרוי הרוקי, הייתה כאשר הוא נמצא מאוחר המאה המרכזית שלו. הפרט תועד ביערות גדולים שלימים הפכו בזמן נדידה אותן זאים התגוררו בקרבת (Yellowstone). "פארק הלאומי ילווסטן" לידועים כשהחשייבו את הזאב לחייה, (Tukudika), מוקומם של אמריקאים לידיו השבט טוקודיקה הודיעשה. ככל שהאוכלוסייה האמריקנית החלה להתרחב ממערב, בסוף המאה ה-19 החלו להתישב באזורי. בבאזן, זאב הרוי צפון הרוקי ובקרים, חקלאים, חוותם, והריגתם הותירה באמצעות השימוש ברוביים, 1915 לטרד למתיישבים, נחקק בשנת מלכודות, ורעל. מדיניות זו נשתנה בהיקף גדול יותר, עם הקמת שירות הפארקים שהשליט באופן מסוים ומואגן, באמצעות, 1916 בשנות הלראומיות של ארצות הברית ניצודה, 1924 החקק את "השמדת בעלי חיים וצמחים העשויים להיות מזיקים". בשנת

הזאים האחרונים שהיו מצויים באזור יلوסטון, אם כי מספר קטן של זאבי צפון הרי הרוקי שרדו בפריפריה.

## תוכנית ההבראה לחת המין:

אם כי יישום, 1980 תוכנית ההבראה לזאבי הרי הרוקי צפוני אושרה לראשונה בשנת התוכנית דרשה שקבוצה מסוימת. 1987 התקנה הוחל רק שבע שנים מאוחר יותר, בשנות של זאים תוגדר באזור ילוסטון. הקבוצה כללה לפחות עשרה זוגות זאים, והאוכלוסייה נשארה באזור בצורה יציבה, במשך שלוש שנים לפחות. עם זאת, זאב צפון הרי הרוקי לא היה, בעת הניסוח הראשוני של התקינה כמין נבדול ולגיטימי, ולכןן הזאים וזאב (Great Plains wolf) המעורבים בתוכנית ההבראה היו זאב המישורים הגדולים הסיבת העיקרית לכך היה עקב שני תחת-מינים (Mackenzie Valley wolf). עמק מקנזי של זאב ששוטטו באותו האזור, וכי התוכנית כיסתה את ריבוי הזאים באותו נרחב יותר, מאשר אзор זאבי צפון הרי הרוקי, ולכן נכללו בה גם תת-מינים נוספים שהתרבעבו. מסיבה זו, תת-המין הגדל מספרית ביותר, נבחר להיות ממוקם באמצע האזור, כדי לא להפר את האיזון באזורי השוניים. בתגובה לחששות על כך שאפשרו לזאים להיות תיירה, 1994 בנובמבר 22-חופשיים באזור, הטויטה הסופית של התוכנית, שהושלמה ב-כי חוואים הורשו להרוג את הזאים כאשר הם "נתפסו בשעת מעשה של הרג בעלי חיים" על קרקע פרטית.

בשלוש תביעות טענו מתנגדי תוכנית ההבראה כי הזאים החדשניים מאימאים על אוכלוסיית הזאים הוותיקה, ואילו התומכים דרשו להחיל מעמד מגן באופן מלא על הזאים. שופט בית המשפט המחויז ויליאם פ. דאונס קבע כי ההשבה לטבע של הזאב שבוחוק. עם זאת, פסק דין זה בוטל על של מינים בסכנת הכחדה, (j)-הפרה את סעיף 10 ידי בית המשפט לעערורים.







# כרך תירס

## כרך תירס

הזענוגים ממשפחת נחש הוא מין (*Pantherophis guttatus*) כרכן תירס בגבבו, מהופת המזרחי מערבה עד יוטה כרכן תירס נפוץ בדרום ארצות הברית של הכרך הוא בשדות, חורשים, יערות ופארקים חמימים. הוא בית הגידול. עם מקסיקו בו, מתרחק מעררים גדולים ומאזורים הרריים. נחש זה הוא חלק מהנחשים הקוריים הכרך נפרד כמה מינים החיים בישראל, אך הם שייכים לסוג.

כרך תירס יכול להגיע לאורך 182–61 סנטימטר ולמשקל עד 800 גרם. הכרך בעל וairo מה שנutan לנחש את שמו. הנחש איננו ארסי, רצונות צהובות המזוכירות קלחי תירס הנחש יכול להגיע בשבי לגיל מזין לאדם, דבר שגורם לרבים להחזיק בו כחיית מחמד 23 שנה, אם הוא מקבל מספיק מזון וחוות.

מיומן המבלה זמן רב על הענפים. כמו שאר הנחשים הכרך נחש זה הוא מטפס עצים אחדים זוחלים, קטנים. הוא יגונן גם במיני דו-חיים והוא טורף המהפש בעיקר מכרסמים וביצי עופות. בשבי נהוג לחתלו בעיקר עכברים.

הנחש משתמש בעיקר בלשונו המפוצלת כדי לאתר ריחות וכאשר הוא קרוב לטרף הוא משתמש גם בראיותו. הטרף נתפס בין שריריו הנחש ונמחץ למוות.



# נשר

של עופות הוא סוג בתת-משפחה נשרי העולם הישן (Gyps: שם מדעי) בקשר בשפה העברית קיים לא פעם הבלבול בין נשר. דורסים גדולים ואוכלי נבלות הנשר גדול מהעיט, חסר נוצות בראשו והוא בעל צוואר ארוך - בין עיט של הנשר עבה וארוך יותר והוא ניזון בעיקר מנבלות. העיט מקורו. וקירה לעמודתו בעל ראש מנוצה, המקור קצר יותר והוא עט על טרפף חי אותו הוא מעדיף על פגרים. הנשר הוא אחד העופות הדורסים הגדולים בטבע.

## שםו של הנשר:

לבין, שהוא אוכל נבלות, (Gyps) יש להבדיל בין הנשר הבלבול בין שני עתיק יומין, וכבר [1]. (Aquila) שהוא טרף העיט העירוני, שהוויהו של נשר עם "אייגלא" (כך בתעתוק לעברית) הוא שגוי, [2] בתוספות שהרי בתלמוד נאמר שלנשר אין "אכבע יתרה" (אכבע אחרית) בעוד ל"אייגלא" יש אכבע צו.

וחולט ליישב את הסוגיה בין נשר ב-1973 בישיבה 115 של האקדמיה ללשון העברית ואלו Aquila-לעיט באופין סופי. אנשי האקדמיה ללשון העדיפו לנחות בשם נשר את זה זאת לפי המונח של הרמב"ן "נשר קירה", Gyps-הזואולוגים צידדו במתן השם נשר לבסוף, לאחר שהזואולוגים איממו בפניה. [3] נאותה האקדמיה קיבל את דעתם והسمות התקבעו בשפה העברית, לבג"ץ.

יש הטוענים שהמקור לשמו של הנשר הוא מן השורש ג.ש.ר, על שם נשירה נזוטה תוך הנשר אוכל מבשר הנבללה. [4][5][6] ופולומת השיער המכסה את ראשו ואת צווארו תחיבת של ראשו אל קרביו של הטרף, ולכך הוא זוקק לנשירה הנזוטה בצווארו, כדי שלא Griffon באנגלית הוא מכונה. יפריעו לאכילתיו. הנשר הישראלי מכונה נשר מקראי ובערבית הוא קריוי "ניסר" Vulture.

## התזונה:

לעתים רחוקות הנשר תוקף בעל חיים בריא. הנשר יכול להרוג בעל חיים חולה או פצוע. המסוגל להתרחב במידה רבה. הנשר מסוגל לאכול כמותותesar besar של נשר יש זפק הזפק שלו, כך שניתן לראות את הזפק שלו בולט עד מלא נפח [7] (יותר מכך) לאחר ארוחתו הנשר נה מעת בישיבה לעיתים מנומנים, ומעכל את מאכלו. [9] בצווארו עם זאת הנשר עשוי גם לצום ללא כל נזק לגופו, במשך 5–6 ימים. הנשר יכול לראות

למרחך של 45 מטרים בקרוב חפץ בגודל של סנטימטר אחד בלבד. הוא אינו רואה יותר אף על פי שהוא נקרא מלך העופות. הנשר אינו מסוגל לשאת את טרפו טוב מן הגולן הנשר. כך הנשרamacil את גוזליו אלא רק לפלאות אותו מעוכל מן החזק, בטופריו הוא, בוטולניים הנשר הסין באופן טبعי מפני הרעלן. הוא בעל ערך רב כאוכל נבלות רקوب בוגר לכך, הנשר מסוגל לאכולبشر. הרעלן הגורם למחלת הבוטוליזם [10] מבלי שייגרם נזק לביריאות וחידקי כולרה אנטרכס המכיל חידקי.

## הנשר בישראל:

הנשר הנפוץ בישראל הוא הנשר המקראי.

בנהל, בנחל גמלא, בכרמל, תפוצה בארץ: ריכוזים של הנשרים מקנים ברמת הגולן עוף זה נמצא באזורי הרריים בעלי מצוקים. בעבר הייתה אוכלוסיית: [7] ובנגב צין גודלה בהרבה מאשר כו. אוכלוסיות מין זה הצטמצמה עקב שלל הנשרים בישראל הידידלות מקורות מזון והפרעה, התחשמלות, הרעלת, ציד: גורמים, ביניהםatri קינון.

הסיבות לצמוץ אוכלוסיות הנשרים בארץ הן. בישראל מוציא הנשר בסכנת הכחדה והילכדות בראשות הקלאות. ציד, בקוי מתח גובה התחשמלות, בעיקר הרעלות בקר הרעלות בקר הנbowות מיסיבות שונות, מתגללות אל פתחו של הנשר ופוגעות בו.

זהו מספר הנמו. [12] למשל, נספרו כ-200 נשרים בלבד בארץ בפברואר 2005 לעומת לュמת שנים קודמות בעשרות אחוזים.

בשנים האחרונות נזום פרויקט שיקום של אוכלוסיות הנשרים על ידי הי-בר כחלק משיקום כל המינים שהיו בארץ בתקופה המקרה. כחלק מהשיקום הי-בר כרמל גידל גוזלים בשבי וסייע להם להתגבר ולהפוך לעצמאיים בשיטה. את השיטה עצמו הי-בר קowi מתח גובה בר דאג לנכות מגורמים מסכנים: פרישת מגני התחשמלות מגומי פעילות הסברה בקרב החקלאים לצמוץ השימוש ברעלים, וכן, בשיתוף חברות החשמל הקמת שטחי האכלת נקדים נשוי החברה בשיתוף החקלאים הביאו ביזמתם נבלות לשם הזנת הנשרים אשר התקשו למצוא מזון.

הי-בר שחרר את הבוגרים עם צמיד מעקב לויני על רגליהם לשם חקר יכולת נתפס. הרשוויות הסתגלו והנדידה שלהם. אחד מהנשרים הרחיק עד עבר הסעודית שהופתעו להיתקל בנשר עם צמיד מעקב ישראלי טענו בתוקף שמדובר בנשר-מרג'ל [13] של המוסד.

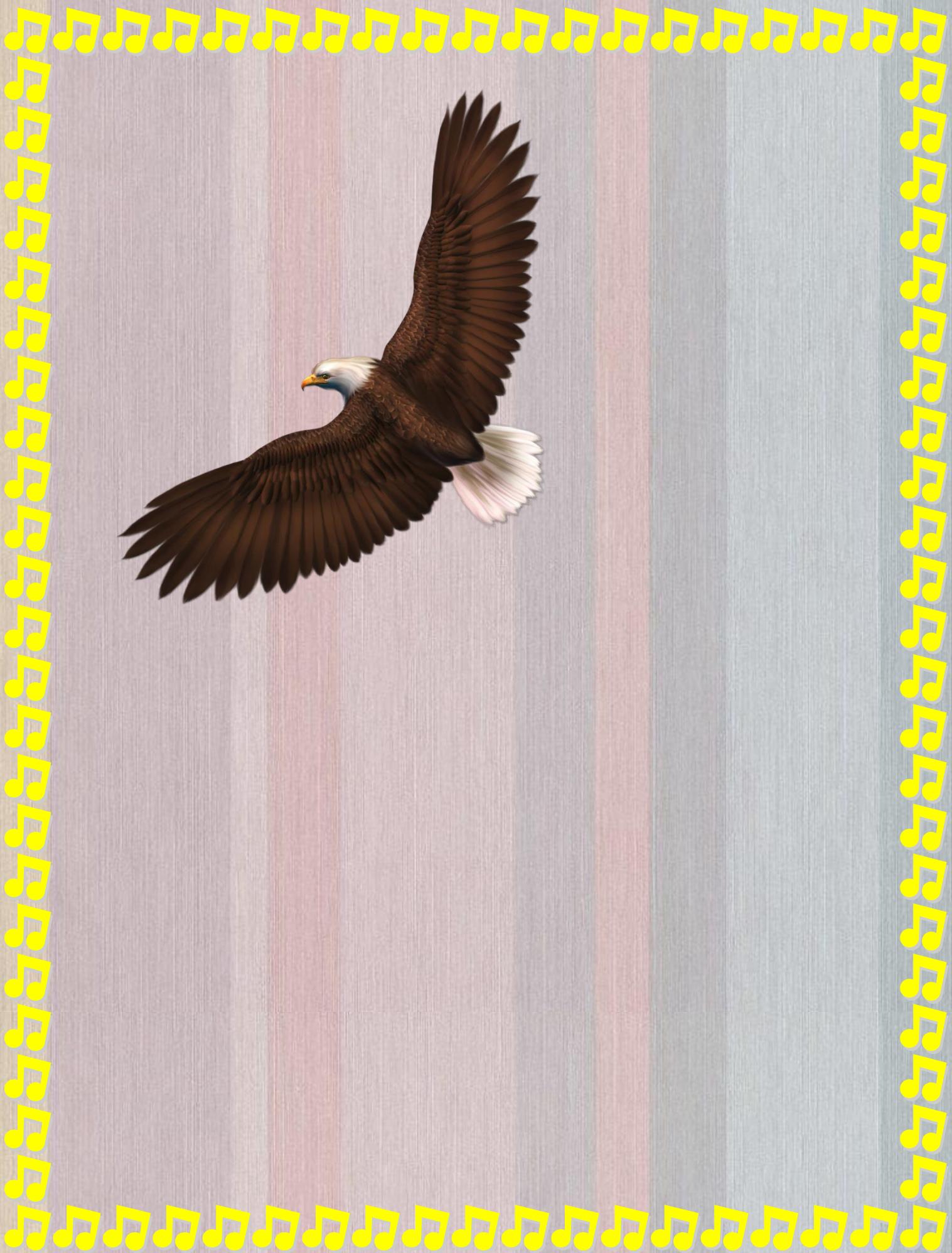
על פיו הקמת טורбинות ברמת דו"ח לממשלה הגישה החברה להגנת הטבע 2017 בسنة [14] עלולה להוכיח את אוכלוסיות הנשרים הגולן.

ועד מרכז אסיה בזירה התיכון, ואיראן דרך טורקיה תפוצה בעולם: מדרום אירופה. הנשר הוא עוף חברתי. הוא דוגר ולן במושבות מצויים גבויים.

שני. אחת שכבה לבן, שבוקעת לאחר 52–56 יום ביצה בין נייר למרץ מטילה הנקבה הביקע פקוח עיניים ועוטה פלומה על הביצה ובהאכלת הגוזל ההורם משתתפים בדגירה בגיל 100–125 يوم לבנה, הגוזל פורה מהקן.

הנמשך כפי הנראה, לפחות כל חיים, בתקופת הקשר בין בני הזוג הוא קשור מונוגמי החיזור מסרקרים בני הזוג זה את זה, מבצעים מעופי ראווה ומרבים להשמיע קול.  
נצפה בפעם הראשונה בישראל, ב-5 במאי 2014, בגבעות גד נשר דרומי, מין נוסף.







© Jiří Bohdal  
www.NATURFOTO.cz



# קוברה מצרית קדרת נזנוף

המצו באזורי משפחחת הפתניים היא נחש (Naja haje: שם מדעי) קוברה מצרית זהו נחש הנפוץ בכל יבשת אפריקה שగרם עד כה למספר. ביבשת אפריקה מדברים-חצי כמו שאר סוגים הקוברים. [דרוש מקור] הגadol ביותר של מקרי הכהות ומות של בני אדם במקרים בהם מרגישה הקוברה המצרית מאויימת, היא זוקפת את ראהה ומותחת את העור סביב צווארה כדי להיראות יותר גדולה ומרתיעת.

הקוברה המצרית היא נחש לילי אך ניתן להיתקל בה גם בשעות הבוקר המוקדמות כאשר היא מתחממת בשמש. הנקבה מטילה בין 8 ל-33 ביצים ותוך 60 יום בוקעים הנחשים. קטניות, מקרפות, אורך נחש בגודלו הוא 1.5 - 2 מטר. הקוברה המצרית ניזונה מיונקים מלטאות ומאנשימים קטנים יותר, בהם קוברות קטנות יותר. אゾרי מחייתה של הקוברה הם גוויה, אזורים חצי מדבריים עם מים וצמחייה (הנחש אינו מסוגל לחיות במדבר), סוואנות קוברה מצרית נמשכת לאזורי מיושבים. ואפילו באזורי מסוימים ביום התיכון מדבר בغالל תרגולות וחולדות וכך באה בגעם עמו.

כמות הארס המוצעת שמזריקה הקוברה מצרית היא 175 - 200 מ"ג ולמרות שאrsa נחשב לחזק ביותר מבין נחשי הקוברים, הקוברה המצרית של הקוברה הפליפינית נחשבת למסוכנת יותר, בשל היותה גדולה יותר, תוקפנית יותר ובעיקר בשל יכולתה להזrik יותר ארס מכל הכהה. ארסה של הקוברה המצרית מכיל רעלים המשפיעים על מערכת העצבים הגורמים לשיתוק ולבסוף למות.



长8\*高5.2cm



# קרקל: לענצקי

## תפוצה:

בצפון הודו, בארכזות, באזורי הים הכספי באסיה, הקרקל נפוץ בכל אפריקה וביישראל. הקרקל שוכן באזורי מניה מגוונים, אך בעיקר באזורי יבשים ביערות נמוכים תוחלת חייו היא עד 12 שנים בטבע ובממווצע כ-16 שנים בשבי. הוא פעיל בעיקר בשעות הלילה, הוא זהה לראשונה בישראל על ידי הזואולוג גיורא אילני.

### תת-מינים לפי ארכזות מוצא:

#### אפריקה:

- דרום אפריקה, סודאן -  
◦ צפון אפריקה -  
◦ נמיביה -  
◦ בוטסואנה -  
◦ גבון -  
◦ סודאן ואתיופיה -  
◦ ניגריה -

#### אסיה:

- טורקמניסטן -  
◦ עד הודי וישראל ארץ ערב -

## מבנה גוף:

אורך הגוף של הקרקל נע בין 55 ל-90 סנטימטרים, אורך הזנב נע בין 22 ל-34 סנטימטרים, הגובה עד הכתף הוא בין 38 ל-50 סנטימטרים. משקל הזכר הוא כ-10

קילוגרם בmmoץע, ואילו משקל הנקבה הוא 7 קילוגרם בממוץע. משקל הקרקלים יכול להגיע ל-12 קילוגרם ואף יותר במקרים נדירים. ת-המינים האסייתים מעת קטנים יותר מאשר מאלו האפריקניים. הנקבות קטנות בצורה משמעותית מהזכרים, הגודלים מהן בסנתר, ولבנה אDEMה-חומה, צפופה אך קצרה בשיעור של 25%. הקרקל בעל פרווה באזורה הצוואר והבטן. לקרקל פסם שחוריים דקים מהעין לאף, ללא שפמנונים. האזוניים שחורות מבחויז, דקות ומחודדות, מצויות שעיר באורך 4.5 ס"מ. סימן ההיכר המזוהה נתן להיה את שמה: מהAMILA הטורקית "קאראקל" שמשמעותה - אזוניים שחורות.

בישראל הם בעלי פרווה אפורה במקצת. אוחז, באזוריים יבשים צבע הפרווה בהיר יותר במספר ת-מינים שעיר עוזף על כפות רגליים המשמש להגנה מחום החולות. מבנה גוףם של הקרקל עוזר לו לקפוץ לגובה של 3 מטר וגם קרקל מבוגר יכול לדוחן כמו ברדסל צער.

### תזונתה:

הקרקלים מתגנבים אל טרפו. ומאגרנות בארץ ישראלי ניזון הקרקל בעיקר מחרוגות קטניות, שונים, ארנבות, איילים צעירים ושאר יונקים באיטיות. הם יתקפו מכרסמים גדולים. הם ידועים במומחיותם וחרקיהם לעיתים רחוקות יותר יצודו זוחלים קטנים, על ידי זינוק באוויר והכאת הטרף בכפות ידיהם בתפיסה עופות. רוב הטרף ניצוד על הקרקע, אולם נצפו מקרים בוודדים בהם ניצוד הטרף על גבי העצים. הקרקל קל תנעה וחסר פחד ולעיתים אף יתקוף חיה גדולה ממנו בהרבה כחזר בר.

### התנהגות:

הקרקלים האפריקאים פעילים בעיקר משך הלילה, אולם יצודו בחודשי החורף אף בשעות הבוקר. הקרקלים האסייתים פעילים בשעות בין ערביים ובזריחה. במשך היום הם מסתתרים בכוכים באדמה שננטשו בידי יושביהם, בצמחייה סבוכה ובנקיקי סלעים. המרווחים ומוגנים מפני טורפים הנקבות הרות ימצאו על פי רוב במקומות של דרבניות אחרים.

הקרקל שוכן קרקע אולם מצטיין בטיפוס על עצים, הוא נראה מההיר מהחתולים שלו על ידי הטלת שתן. הוא מתקשר בקולות הקטנים. הקרקל שומר על הטריטוריה "מיאו", נהיונות ולהישות, נשמעו גם קולות המזכירים שיעול. הוא חי על פי רוב ביחידות, אולם נצפו פריטים מגילאים שונים המתבצעים יחד למטרות שונות.

### רבייה וגדול צאאים:

הקרקלذكر חי בטטריטוריה גדולה, המוקפת במספר טרייטוריות קטנות של נקבות. תקופת הרבייה אינה קבועה, ונקבה יכולה להזדווג עם 3 זרים באותה תקופה. הנקבה

תזודוג עם זכרים השווים לה פחות או יותר בגודלם ובגילם. הנקבות ממליטות 3-1 גורים לאחר תקופת עיבור של 71-69 יום.

בדומה לגורים חתולים, הגורים פוקחים את עיניהם לאחר 10 ימים ומתהילים לכלכת קצת אחר-כך. החיל מהחודש הראשון, האם מעבירה אותן מהילה למחילה כל יום כדי להמוק מטוריפים. הם מתהילים לאכול בשר מהיום ה-45.

הצעיריים מסויפים למשקלם 21 גרם ביום, מגיעים לבגרות מינית תוך 24-16 חודשים אך עצמאיים להלוטין כבר לאחר 6 חודשים, ויכולים למצוא להם טריטוריה משלהם. הזכרים מרחיקים עד 90 ק"מ ממוקם הולדתם, ברם הנקבות נשארות בקרבת מקום ועל פי רוב הופכות הטריטוריות של אם ובתה.

### שימור טבע:

משמעות. הם ניצודים בשל עורם ובשרם. הקרקל הוא חייה מוגנת, אך איןו בסכנת הכחדה הם מהווים אף סכנה למשק היי ולכון צדים בהם, ידוע מקרה בו קרקל יחיד הרג 21 עזים.

מסוג קנדי, וחת-מינים בצפון ודרום אפריקה וכן בחלקים *C.c.michaelis* בתת-המין באסיה נעשים נדירים עם הזמן בשל ריבוי ציד לא חוקי. ערכה המסהורי של פרוותם הוא. ובכל ארצות אסיה, הקרקל מוגן מפני ציד במרוקו, תוניס ואלג'יריה.





# רַב חֹמֶט: נָתְן טוּנוּמָה

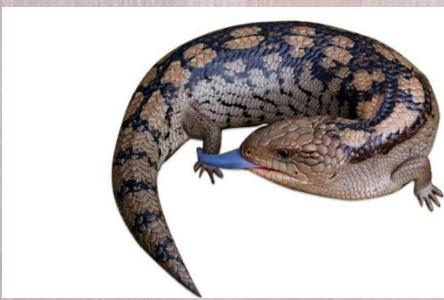
## מאפיינים:

שכוללים רב חומט יכול להגיע לאורך עד 60 ס"מ ולאורך חיים של 20 שנים. לרב חומט יש 7 מינימ לדוגמה, הוא, בניו גינהה. בשלל צבעים رب חומט מצוי בטבע. 9. תת-מינים חום ראש, חום גב, הוא מעוטר בגחון לבן כחולים ואילו באוסטרליה עם פסים לבן בעל גוף העוטפות את גופו שחורות וטבעות.

משך ההירון. נובמבר-שלו היא בחודשים ספטמבר עונת הרבייה. רב חומט חי כיחיד במשך רוב השנה הוא משרין כ- 12 צאצאים. אפריל-הוא 3–5 חודשים כך שהרב חומט משרין את ולדותו חיים בחודשים דצמבר.

שונים. כהרבה בעלי חיים ופרקיות רגליים עצביים, חרקים, צמחים, לטאות רב חומט ניזונה מעכברים מדבריים אחרים היא מנצלת כל הזרנוקות להזין את עצמה מהركם בסביבתה. כמו לטאות אחרות, תפיסת הטרף שלה נעשית באמצעות לשונה הדביקה המותאמת לכך, ופחות על ידי שימוש בלסתות.

אוסטרליים ופתניים עופות דורסים, חתולים, טורפיו העיקריים הם כלבים.



# שועל מצוי:

השועל המצוי הוא טורף קטן ממשפחת הכלביים צבעו זהוב-כתום עד חולי, חרטומו מחודד, זנבו ארוך וshort וקצתו לבן ניזון ביונקים קטנים, חרקים, עופות וזוחלים. אוכל נפוץ בכל חלקי הארץ גם פירות ותרכופות נראתה בישובים ניזון משאריות האדם.

## השועל והחסידה / משלו לה-פונטיאן

פעם הזמין השועל לסעודה את שכנתו ארוכת המkor, חסידה.

השועל, כריגל, לא עשה הכנות, לא הקדיש לאורחת הרבה מחשבות.

וכמו בכל יום,mdi ארוכה, הוא הגיע את האוכל בצלחת שטוחה.

החסידה טעמה רק שני פרורים, כי לה מתאימים רק כלים עמוקים.

נעלבת החסידה והסתלקה רעבה. עוד אחזר לשועל", היא אמרה בלביה".

שלחה החסידה לשועל הזמנה לבוא לביתה לאורכה דשנה.

היא הכינה לכבוד השועל צלי בשר  
אר אבוי!!  
הצל הוגש בכלי ... גבוה וצר.

מוסר-השלל:  
אם איןך מכבד את חברך,  
אל תצפה שהוא יכבד אותך!

## השועל והכרם

כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב שמה" (קהל' ה, יד)" לשועל שמצא כרם מסוויג (מגודר) מכל פינוטיו - היה שם נקב אחד, ובקש ... להיכנס בו ולא היה יכול. מה עשה? צם שלושה ימים עד שכח ותשש ונכנס באותו נקב ואכל ושםן. רצה לצאת ולא יכול לעبور כלל. חזיר וצם שלושה ימים אחרים עד שכח ותשש וחזר איך שהיה ויצא. כאשר יצא היה הופך את פניו להסתכל בו ואמר:

כרם כרם, מה טוב אתה ומה טובים הם הפירות שבתוכך וכל מה שיש ברק יאים ומשובחים, ברם מה הנאה ממך? כמו שבן האדם ניכנס לתוךך כך הוא י יצא. כך הוא העולם הזה.







# הַתְּנוּ זָהָב

## תפוצה:

ודרום מזרח במערב ועד להודו ומאזור הבלקן תפוצה עולמית: ממזרח אירופה נפרץ בעיקר. התן הוא המין המצויה ביותר מבין משפחות הכלביים, בمزוחה. בישראל אסיה באזוריים צחיחים בתנאים. ובמדבר יהודה בצפון הארץ ומרכז, אך נמצא גם בצפון הנגב שכנים בסבך צמחייה ליד מעיינות. התנים נפוצים מאוד בסביבת האדם, סמוך למושבות ובעיקר בקרבת מושבים ליד מצברים פגירים של תרגולות המושלכים על ידי הלולנים.

## תיאור:

קצר יחסית, וקצתו כתום צבעו. התן הוא כלב בגודל בינוני וצבעו חום זהוב-אפרפר ושחור. על חזחו יש כעין מפית לבנה, שצורתה מיוחדת לכל פרט ועל פיה ניתן לזהותו. ראשו של הזכר רחਬ מרأس הנקבה, ועל עורפו יש רעמת שיער שחורה. הנקבות לדוב בהירות יותר. משקלו של התן נע בין 5 ל-12 ק"ג (8-9 ק"ג בממוצע).

## ארגון חברתי ופעילות:

ששתחה כ-1 קמ"ר. הטריטוריה מסומנת בשתן, התן חי בזוגות כשלכל זוג טריטוריה גלים, שריות בקרקע וקளות. לעיתים הצעירים נוטרים עם הוריהם ועוזרים להם לטפל בగורים, וכשהמזון מצוי בשפע יכולות ליוציא כך להקות קטנות. התן פעיל בלילה, אך גם בשעות הבוקר המוקדמות ואחרי הצהריים. התן טורף לרוב חיות קטנות (מכרסמים, נצפו טורפים גם עופות וזוחלים), אך ניזון גם מפגרים. התנים ברמת הגולן ועגורים ובעמק החולה ניזונים גם מעופות מים כמו שקנאים עופרי צבאים. התנים מנהלים אורח חיים מונגמי, הם טריטוריאליים בעיליל ותחומים את נחלתם על ידי עשיית צרכים בגבולותיה. הזוגצד בלבד או נפרד. לעיתים חוברים מספר זוגות כדי לצוד בעל חיים גדול ממדים.

## יחסים גומליים עם האדם:

בקרבת מושבים וקיבוצים נהגה התן מכמות גדולה של עגלים ותרגולות למאכל וכך עלול לגרום לנזק רב לחקלאים המגדלים, שננסים לעיתים להרעליו. בנוסף, התן עלול במקרים נדירים לגרום לכבלת.

ушרות את מחלת הכלבת פוזרו על ידי משרד החקלאות בניסיון להדביר ב-1964. אף-aprovahim moreulim, כתוצאה לכך נגעה אוכלוסיית התנים הארץ באופן קשה חתולי, גמיות, שועלים, ביתר. יחד עם התנים הושמדו מהרעלת ישירה גם זאים ועוד טורפים. בעלי חיים נוספים הורעלו מהרעלת גMRI מדבר, חתולי בר, ביצות לדוגמה עופות דורסים שניזנו מפגרים הורעלו מנבלות הטורפים). בעקבות ( משנית שגרמו, וחוגלות ארנבות, הייעלמות הטורפים, חל ריבוי גדול באוכלוסיות מכרסמים לחקלאות נזקים קשים אלה שגרמו התנים לפני מבצע הדברה. לפיכך חdal משרד החקלאות מלנקוט בשיטת הרעלת המוניה זו. אף על פי כן, הרשות עודנה פועלת לדילול אוכלוסייה התנים בישראל, שצפיפותם בארץ היא מוגבהת בעולם; בשנת 2015, למשל, נרו בהיתר בישראל יותר מ-2,300 תנאים. מטרתו של הדילול היא בעיקר למונע [2][3] נזק לחקלאים.

שבו ונצפו תנאים זהובים באזורי פארק הירקון בסוף העשור הראשון של המאה ה-21. ובני אדם מספר התנים בפאRK הוא כשלושים פרטימ. הם ניזונים בעיקר מאשפה המאכילים אותם, ועל כן אוכלוסייתם משגשגת. לאחר תלונות של חלק מתושבי השכונות החלה לנסות ללווד את רשות הטבע והגנים, ובתל אביב הצמודות לפארק ברמת גן התנים ולהעבים לאזורים פחות מיושבים, אך בעקבות התנגדותם לפועלות זו היא [4][5] הופסקה.





©Yanov Beznik







# זעמן שחור

## תיאור ותפוצה:

צבעיו של זעמן שחור משתנים ללא היכר מצערותו לבגרותו. בצעירותו ועד הגיעו לאורך של כ-1.2 מטר לערך צבעו יהיה חום-אפרפר כאשר גוף מנוקד בנקודות קטנות בגזרתו אותן נקודות ישחררו ויגדלן עד אשר [3]שחורות או אפרות באופן לא אחיד אחיד וمبرיק, ובطنו תהיה בצבע אפור. בישראל עשוי אורכו להגיע צבעו יהיה שחור מהוץ לישראל נצפו גם פרטים באורך, ולמשקל של כ-2 ק"ג (רגל 8.2) עד 2.5 מטרים ש גופו (רכנן הקריינים, בישראל קרוביים לאורך זה, אך קצריים במעט [3]של עד 3 מטר ראש הזעמן השחור אינו רחבות בהרבה. עבה משל הזעמן) ותלום קשキשים מצוי המפותח מצוארו, עיניו ואישונו עגולים וגдолים יחסית וראיתו טובה. חוש הראייה ומקצתה בשעות הלילה. זעמן שחור מצבייע כי עיקר פעילותו של נשש זה בשעות היום גופו הארוך עשוי מכ-. הוא נשש פעיל ומהיר למדוי המגיע ל 9 קמ"ש רוב המפותחים ההופכות אותו למטפס מצוין, אם כי הוא שכון קרקע מערכת שריריו, וצפונה, אינו שכון באזורי חוליים זמנו. זעמן שחור נפוץ מאזור קו באר שבע מדברים או מדברים למחצה.

בעבר נפוצה סברה מוטעית כי כל נשש שחור בארץינו אינו ארסי ואניוסוכן ואף שם זה שימש כשם נרדף לزعמן השחור, אולם סברה זו אינה נכונה לגבי מיני נששים שחורים ושרפף עין פתן שחור מצוי - אחרים. דומים לزعמן השחור בארץינו שני נששים שאзор תפוצתם הוא מדברי או מדברי למחצה, והם נששים ארסיים, שרפף עין גדי אף גדי דרושא עין מנוסה להבחין בין המינים. באופן [5]נחשב לנשש הארסיבי יותר בארץינו כלליאי אзор מחייתם של שני נששים ארסיים אלו אינו הופף בעיקרו לאזור מחייתו של זעמן שחור בישראל ובניגוד אליו הם נששים הפעילים בעיקרם בלילה, אולם לא באופן הוא בהכרח בלעדיו ולכן אין להסתמך על כך כגורם מזהה. כאשר נשש שחור קצר ממטר לשחור רק כאשר הוא ארוך אפרפר-יה ארסי, והוא שזעמן שחור מחליפה צבעו מהומ ממטר. הנשש הארסיבי שעיקר אзор תפוצתו הופף לזה של הזעמן השחור בישראל הוא הצפע המצוי.

## התגוננות:

זהו נמלט במהירות רבה לפני שנייתן להבחין בו. התנהגותו של הזעמן השחור ביחסנית כאשר הוא נתפס או נלכד לפניה ללא מוצא, הוא מסתובב לעבר התקוף וזוקף את פלג כshaw מתחה כקפיץ המוכן לزنך קדימה לנשיכה. הוא גם מתוגנן S גוף העליון בצורה מכאייה נשיכתו, בנשיפות בנוסף לניסיונות נשיכה מהירות ביתר. על אף שאינו ארסי לצד.[6] והוא עלול לאחزو ממושכות בתוקפו בחזקה בשינויו, כשהוא מותיר פצע מדם הפעיל החם והאגסיבי הוא גם מדור שמו של סקרנותו הרבה של נחש זה, הטמפרמנט בוגוד לנחשים אחרים, קשה עד מאד להרגיעו ולבן אינו מועדף בחיים. זעמן - הנחש במדיניות שמותר לגדרו מחרד.

## הזונה

תזונתו. ציפורים דו-חיים, זוחלים, תזונתו של זעמן השחור מגוונת ומורכבת ממפרטים המועדפת היא מכרסמים, עשויי לבולע טרפ הגדול באופן משמעותי מראש כאשר בוגרת. מבדיקת תכליות קיבתם של פרטיהם הגדל המרבי המועדף עליו הוא כשל חולדת נמצאה כי טרפו של זעמן השחור עשוי לכלול גם ובעיראק מתים במצבים הצעיריים יעדיפו.[6] ונחשים אחרים וביצי עופות צעירים צבים ארנבים, גורי חתולים לטאות בשלבי חייהם המוקדמים.

זעמן השחור יאתר את טרפו בעזרת שני חושים המפותחים - חוש הריח וחוש הראייה שלו. כאשר יאתר אзорרו בו נמצאו טרפו באמצעות חוש הריח יארוב לו, ובעזרת זריזותו ומהירותו הגדולה יתרוקף את טרפו ויeahzo בו בשינויו החוזה וילחוץ אותו בגוף אל הקruk עד אשר ייחדלו לזרז וליבבו יידום, ולעתים כשהקruk אינה מתאימה לכך ייחנק את טרפו ויישתק אותו. בעת הבליעה הזעמן השחור יפריש רוק על הטרף על מנת להקל את בilyuthו. רעבתנותו של הזעמן השחור גדולה עד מאד, והוא מסוגל לבולע כ-10 עצברים בוגרים ברכף - בזה אחר זה, ובעת מהסור מסוגל לצום במשך חודשים רבים. בזמן עונת רבית העופות יהיה מהמשת קנים פעילים, ויתרוף את כל הגוזלים בקן. כושר הטיפוס המعالה של נחש שוכן קruk זה יסייע לו להגיע לקנים גבוהים בצלמות העצים. וכל תבואה אסמי, בסביבת LOLIM רעבתנותו הגדולה מועילה לאדם, ובמיוחד לחקלאים מוקד המהווה משיכה למכרסמים, לרבות יישובי האדם. לכן יעדיף להימצא באזורי השופעים בטרף.

## אויבים:

וירוקים כגן חיויאי הנחשים אויביו הטבעיים של זעמן השחור הם עופות דורסים אחים קטן מהפרטים הצעיריים יגיעו לבגרות, ולהם אויבים. טורפים כגן נמייה מצויה חתולים נחשים אחרים ואפלו פרטים בוגרים של בני מינם. [7] רבים כגן עורבים הפרטיהם הבוגרים יטיבו להtagونן מפני טורפים רבים, כאשר האדם יהווה אחת מהסכנות בשל. על כבישים מתחם המשמש העיקריות לשידותם. פעמים רבות יראה בקרים

חולפים. פעמים חיבטו זו, והוא נמצא פעמים רבות בדרכים על ידי רכב  
רבות נחש זה נהרג במכונית על ידי בני האדם בעיקר בשל החשש הכללי מוחשי ומחוסר  
הכרה והבנה כי נחש זה מועיל ביותר לאדם, ובلتוי מזיק לו.

Guy Haimovitch ©

